

bejdet med den, maatte være klar over, var ganske utilstrækkelig, savnede alle Betingelser for at kunne komme til at vise det kommende Aars økonomiske Liv, en Finanslov, der uden Tvivl var affattet specielt med de Valg for Øje, der skulde afholdes kort efter, at Finansloven var vedtaget i Rigsdagen. Der var ingen Grund til at være begejstret for at gaa ind til en saadan økonomisk Situation. Naar Socialdemokratiet gik ind, var det ikke, fordi det var begærligt efter at komme til Magten, men fordi det danske Folk ved Valget i Foraaret gav Socialdemokratiet den Stilling, som nødvendig gjorde, at det tog Ansvaret for Regeringen, nødvendig gjorde, at det var det Parti, der kom til at danne Regering. Det var den parlamentariske Konsekvens af Valgets Udfald, og som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard var den første til at give Udtryk for.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard, der talte som Ordfører for det konservative Parti, beskæftigede sig ogsaa med Finanslovens Balance. Det ærede Medlem slog fast, at der var Balance paa Driften og et lille Overskud, men det ærede Medlem søgte forgæves efter Aarsagerne dertil. Det ærede Medlem fandt visse Ting, der havde Indflydelse paa denne Finanslovs Affattelse i gunstig Retning. Det ærede Medlem fandt andre Ting, der maaske havde deres Betydning for dette Spørgsmaal, men det var langt fra tilstrækkeligt, og saa maatte det ærede Medlem give blankt op, det var umuligt at finde Aarsagen til, at der i Virkeligheden syntes at være Balance. For det kunde da ikke være den socialdemokratiske Regering, der havde nogen Indflydelse paa Finanslovens Udseende. Den Tanke var for svimlende for det ærede Medlem, den kunde ikke fattes. Jo, jeg kan sige til det ærede Medlem, at det er, fordi det socialdemokratiske Ministerium har beskæftiget sig med Finansloven, at den har Balance. Det er, fordi det blev taget op som et Problem, allerede da Finansloven skulde forberedes. Det er aldrig nogen Sinde gjort tidligere i samme Omfang, som det er gjort i Aar. Der blev af de enkelte Ministerier arbejdet paa at begrænse Udgifterne overalt, hvor det var nødvendigt, og der blev paa mangfoldige Omraader fundet Besparelser, der kunde indføres paa Finansloven, saaledes at da den blev forelagt i Rigsdagen, havde den et helt andet Udseende, end den vilde have haft, hvis ikke dette gennemgribende Arbejde var foretaget. Dernæst har naturligvis Behandlingen i Finansudvalget ogsaa været præget

af, at Regeringen har ønsket, at der skulde udvises den størst mulige Sparsommelighed, for at Finansloven skulde kunne give Balance. Men jeg tvivler ikke om, at det vil blive sagt i dette Ting, at det vil blive skrevet i Hundreder af Blade Landet over, at naar der nu er Balance paa Finansloven, skyldes det det tidligere Ministerium. Ja, der kan være en vis Berettigelse til at sige det, hvis man kan se bort fra Forskellen i de reelle Ting. For jeg husker jo, at man, da det nye Ministerium kom til i 1920, i en lang Aarrække blev ved at hævde, at alt, hvad der i de Aar var sket af ondt, skyldtes det foregaaende Ministerium. Jeg vil ikke sige, at det ene opvejer det andet, for dette er lige modsat, men Taktikken er den samme. Alt, hvad der var sket af ondt i Danmark under Ministeriet Neergaard, skyldtes den Regering, der regerede før 1920. Det hørte vi i Folketinget og i Landstinget, naar der der var Tale om Økonomien, og nu er jeg forberedt paa, at saa længe det nuværende Ministerium sidder, vil vi høre dels i Rigsdagen, dels i Venstrepressen, ogsaa den konservative, at alt, hvad der nu synes at se godt ud, skyldes den foregaaende Regering. Jeg er fuldstændig klar over, hvorledes Programmet er lagt, og vi kender jo ogsaa Taktikken, fra den Gang Ministeriet selv overtog Ansvaret i 1920: man skød Skylden for alt, hvad der ikke var tiltalende, paa det tidligere Ministerium. Men jeg skal altsaa sige til det ærede Medlem Hr. Korsgaard, at det socialdemokratiske Ministerium har virkelig haft nogen Indflydelse paa, hvordan denne Finanslov er kommet til at se ud, og det bliver efter min Mening noget vanskeligt at fortsætte med at give det Udseende af, at det er ved rene Tilfældigheder, at det er blevet saaledes. Det er vel overvejet og vel gennearbejdet, og jeg haaber ogsaa, det i Aarets Løb skal vise sig, at Ministeriet administrerer de givne Bevillinger med Omhu og Sparsommelighed, saaledes at Udgifterne kan begrænses saa meget som muligt.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard var jo ved denne sin Omtale af Balancen og Ministeriets Skyld eller Ikke-Skyld for den saa elskværdig at sige, at han gerne vilde dele Sol og Vind lige, naar han saa paa den nuværende Økonomi og det nuværende Ministerium, og naar han saa paa det tidligere Ministerium og den tidligere Økonomi, og jeg skal ogsaa indrømme, at det ærede Medlem delte Sol og Vind lige — nemlig saaledes, at det forrige Ministerium fik Solen, og vi fik Vinden. Jeg forstaar ogsaa godt, at det ærede Medlem føler en